

zahtevam z ozirom na dopis, objavljen pod za-
glavjem „Iz Podarede“ v štev. 3 Vašega lista,
da sprejmete v zakonitem roku na istem mestu
in z istimi črkami nastopni stvarni popravek.

Ni res, da jemljem za previdenje bolnikov
2 K, res je pa, da za previdenje bolnikov ne
jemljem ničesar ter bolnike sprevidim zastoj.

V Podaredi dne 7. svečana 1906. Matija
Vaupotič, župnik.

Popravek. Uredništvu „Štajerca“ v Ptuj.
Sklicujo se na § 19. tiskov. zakona z dne 17.
dec. 1862, drž. zakona št. 6 ex 1863 zahtevam
z ozirom na „Op. uredništva“, objavljeno pod
zaglavjem „Popravek“ v št. 5 na str. 3. Vašega
lista, da sprejmete v zakonitem roku na istem
mestu in z istimi črkami nastopni stvarni po-
pravek.

1. Ni res, da podsredski Held ima dva že-
lodec, to se pravi, da veliko žre; res je pa, da
v Podaredi Helda ni. 2. Ni res, da je trditvev
podsredskega-tiča lažniva; res je pa, da je trditvev
podsredskega župnika Vaupotiča „popolnoma
resnična“. 3. Ni res, da je . . . tič v Celovcu
pri škofu beračil za sprejem in za miloščino
ter je moral od škofa oditi z dolgim kljunom
ter moral preko koroške meje pobrati svoje
žegnane kremplje; res je pa, da . . . tistega tiča
ne poznam, da nisem, hvala Bogu, še pri no-
benem škofu beračil miloščine ter da nimam
kljuna in krempljev. 4. Ni res, da je Vaupoti-
čeva sestra pri kaplanu Vaupotiču v Dramljah
porodila in otroka zakopala v kaplanijski kleti;
res je pa, da od 10. kimovca 1897 do 5. sve-
čana 1901, ko sem bil v Dramljah kaplan, ni
nobena ženska rodila v kaplaniji in otroka za-
kopala v kaplanijski kleti, kar bode Štajercu
dokazala sodnija. Res je tudi, da nisem babica.

V Podaredi dne 11. sušca 1906. Matija
Vaupotič, župnik.

Op. ur. No Matija, si zdaj zadovoljen s
popravkom?

Od Sv. Jurija ob Ščavnici. V št. 6 Štajerca
smo brali o zahtevi nemške šole v Sv. Juriju ob
Ščavnici. Ta zahteva je jako koristna in za to
tudi mislimo, da Duhovčani tem željam vstrežejo,
ker imajo dovolj šolskega poslopja na razpolago.
Dragi stariši, boljše je, da se vaš otrok zadnja leta
v 4., 5. in 6. razredu nemščine uči, kakor da
je opronečen. Stariši, za svoje otroke odločno za-
htevajte nemški poduk, to bo veliko koristilo
vaši deci in vam samim, veliko bolj kot Nori
dom in čitalnica.

Op. ured. Občine, posnemajte ta poziv in
potegnite se za nemški poduk v šoli. Obrnite se
na višje šolske oblasti, ki vam bodo gotovo
ustregle. Znanje nemškega jezika je premoženje
za vašega otroka. Časi zahtevajo naprednost člo-
veka in tisto si vaša deca pridobi le v dobri
napredni šoli na podlagi nemškega podučnega
jezika.

Iz Podlož pri Ptujski gori. V eni prejšnji šte-
vilki si nam, dragi „Štajerc“, poročal, da je naš
sedanji okr. odbor sklenil graditi cesto skozi
Podlož in Sesterže do nove slovenjebistriške
okr. ceste, ki so jo že lansko leto začeli gra-
diti. Ta novica je nekega klerikalnega tepca tako
pretresla, da ga je namah začel kró viti. Ko pa
mu je malo odleglo, skoval je precej dolgo klo-
baso samih laži ter jo poslal mariborski cunji,
ki itak nima večjega veselja na svetu, kakor če
more naprednomisleče gospode, pa tudi kmete
napadati in obrekovati. Poprej, ko so bili na-
zadnji v okr. odboru, je bilo po njegovih mis-
lih vse dobro, ker so znali baje „vrlo gospo-
dariti.“ Lej ga, lej! Zakaj pa nisi, ti opravljivi
dopisun, zapovedal slovenjebistriškemu okr. za-
stopu, da začne graditi novo cesto od poldnevne
ali mostečke strani proti Sesteržam, katero bi
bil moral ptujski okr. odbor potem zvezati s
školsko-pragersko cesto proti polnočni strani?
Ta cesta bi bila vodila samo čez Sesterže, torej
samo čez eno vas. Mi tukaj ne ugovarjamo, da
bi ne bila dobra ta cesta, toda veliko večje
važnosti bode cesta, katero so določili gospodje
tako slovenjebistriškega, kakor ptujškega okr.
odboru od zahoda proti izhodu, ker v tej smeri
leži devet vasi. Dragi kmetje, kaj poročete k
temu? Ali ne želijo gospodje v okr. odboru
kmetu res pomagati? Že lansko leto se je dosti
strelilo kmetom v korist. V enem letu pa ni
mogoče napraviti in popraviti, kar je prejšnji
nazadnjaški okr. odbor toliko let zanemarjal!

Ako bi ti, dopisun, imel le betvico pameti v
svoji publi buči, potem bi z velikim glasom za-
klical: „Živeli gospodje sedanjega ptujškega in
slovenjebistriškega okr. zastopa!“

Dopisi iz Koroškega.

Iz Rude pri Velikovcu. Dne 2. marca je za-
čelo goriti pri kmetu Sumritschu „Na bregu“
pri Grebinju. Prostovoljna požarna bramba iz
Rude ja takoj hitela pomagati. Ali vreme je bilo
blatno in vsi gasilci niso se mogli peljati z briz-
galnico. Slučajno so zagledali na njivi farov-
škega hlapca s konjema ter ga naprosili, naj jih
odpelje k požaru. Ali zato jih je doma skupil!
Naš župnik Volančnik je ga ozmerjal, češ: „Ali
misliš, da jaz imam konje za to, da liberalno
požarno brambo okoli vozim? Zraven mu je
župnik tudi žugal, da ga nažene iz službe.
Hlapec si je to vzel k srcu in dva dni ni šel h
kosilu. Naposled je ponj župnik poslal s po-
zivom, naj se le vrne v službo ter se izgovar-
jal, da je naglojezen, naj vse to ne jemlje za
resno. Ob enem je dal hlapcu krono, naj si
zvečer priboljša. Far ne pozna usmiljenja do
bližnjega, tudi ob požaru ne.

Zihpolje pri Celovcu. Ne zamerite mi, da
vam nekaj sporočim iz našega kraja. Pred krat-
kem mi je slučajno priletel v roke tisti celovski
listič „Mir“, ki že delj časa ima denarno na-
duho. Že poprej sem dostikrat slišal, kako se
ta ubogi listič zna hvaliti in lagati, ali zdaj sem
se o tem še sam prepričal. V št. 8 z dne 22.
febr. je bilo namreč sledeče: „Kotmaravas.
Zborovanje Ciril-Methodove podružnice, ki se je
vršilo dne 4. februarja, je bilo v kljub slabemu
vremenu dobro obiskano. Toliko ljudi je bilo,
da se je kar trlo!“ — Oh ti lažnjivi Dravec,
kako ti ljudi farbaš! Nekaj radovednežev je res
prišlo, ali ti se niso prav nič ogrevali za to
društvo. V istem članku se tudi bere, kako so
pevci iz Hodiš lepo peli in kako so celovski
tamburaši ubrano igrali. Tega pa ta listič nič
ne pové, da je bilo večidel le nemško petje in
da so ubogi tamburaši morali kmalo pobrati
šila in kopita ter hitro odriniti, črnosuknežji
pa so jo popihali brzih nog za njimi, tistega
železnega „Cirila“ v katerega so nametali nekaj
grošev, so vzeli pod pazduho, ker je siromak ves
opešan. In kaj se je na tem zborovanju vse
klobasarilo! Res, spoznali smo, da ti klerikalci
si ničesar bolj ne želé, kakor da bi šol ne bilo,
in ako že so, naj bi bile po njih kopitih. No,
pri nas je za klerikalce že prepozno, peska v
oči si ne pustimo več metati, mi smo prepri-
čani, da svobodna in napredna šola je bogastvo
človeka.

Iz Grebinjskega Kloštra. V nedeljo dne 11.
marca je bil pri nas klerikalno-politični shod, ki
ga je sklical naš fajmošter. Po pridigi je po-
vabil vse nad 24 let stare moške, naj pridejo v
obilnem številu, da bi se protestiralo proti volilni pre-
osnovi. G. župnik je bil edini govornik. Shodu je
predsedoval kmet Nedved, zapisnikar pa je bil naš
mežnar, kateri na pustni pondeljek pobira klobase za
to, da po leti zvoni proti hudemu vremenu. Govor-
nik je razlagal, da je baje slovenščina v nevar-
nosti in da bi bil slovenski Grafenauer v drž.
zboru gotovo rešil koroške slovenske klerikalce
te usode. Seveda je župnik tudi naša sedajna
poslanca Pleschiutchniga in Saifritza grdo na-
padal. O Saifritzu je trdil, da je on tako za-
dolžen, da še žlica ni njegova in da zategadel
tudi v drž. zboru govoriti ne sme. To je prav
očitna in predrzna častikraja. O celém govoru,
g. urednik, mislim, mi ni treba poročati, saj
tako veste, da vsebina ni bila druga kakor huj-
skarjija in znana zagrizenost. Dovolim pa si tu
dvoje vprašanj: 1. Ali je to poklic duhovnika,
razširjati tako sovraštvo na političnih shodih?
Kaj si moramo misliti: na kanceljau priporoča
ljubezen do bližnjega, v gostilni pa tako grdo
napada nenavzoče ljudi, ki se mu ne morejo
brani, ne morejo ga krepko zavrniti in posta-
viti na laž, ker jih tam ni! 2. Ali je g. župnik
govoril resnico, da je Saifritz tako zadolžen, da
v drž. zboru ne sme govoriti? Prosimo za od-
govor. Več faranov.

Najnovejšje politične vesti.

Ogrsko. Tam so zmiraj stare homatije in zmeš-
njave. Štelung tam ni, kmetje nočejo plače-

vati davkov, češ, saj ni postavne vlade. Vlada
pa vse povsod odstavlja ji neljube uradnike in
nadomešča jih s svojimi komisarji. Kjer je prej
zadoločal en uradnik, je zdaj po pet takih
komisarjev. Tudi časopisje se ostro preganja.
Ministerstvo notranjih zadev je zaukazalo, da
morajo biti časopisi eno uro pred odhodom vla-
kov na pošti, da jih utegne pregledati in za-
pleniti.

Državni zbor. V zbornici se je do 23. mar-
ca vršilo tako imenovano prvo branje volilne
preosnove t. j. splošno se je razpravljalo in go-
vorilo za in proti temu predloženemu načrtu.
Veliko odličnih poslancev se je zglasilo k be-
sedi, vsaka parlamentarna stranka je odposlala
najboljšega govornika, ki je obrazložil njene
zahteve in želje. Konečno je zbornica odkazala
vladni načrt, ki se bo jako spremenil, poseb-
nemu odseku 49 članov. Dne 23. marca je za-
čela zbornica razpravo o zakonskem načrtu glede
všetetja aktivitetne doklade v pokojnino in jo je
nadaljevala tudi v torek.

Turčija. Turki še zdaj neumiljeno pestijo in
morijo kristijane, zato se bolgarski vstaši v Ma-
cedoniji upirajo turški krvoločnosti in zdaj v
spomladi hočejo z bombami pomoriti vse kon-
zule (zastopnike tujih držav) v raznih turških
mestih ter tako prisiliti vesile, da se odločijo
enkrat resno se lotiti uprave macedonskih raz-
mer. Toda — sila ni mila!

Srbija. Konečno se je doseglo začasno spo-
razumljenje z Avstrijo in s tem je konec carin-
rinske vojne. V Zemunu, na zadnji avstrijski po-
staji ob srbski meji, je bilo nad 500 vagonov
avstrijskega blaga, ki je bilo namenjeno v Bel-
grad in Srbijo, a ni moglo preko meje, ker je
Srbija naložila visoko carino na vse blago, ki
je prihajalo iz Avstrije. Zdaj je to napeto raz-
merje odjenjalo. Iz Srbije se zdaj sme takoj iz-
važati k nam meso in perutnina, živa živina pa
le od časa do časa. Definitivna pogajanja za
stalno pogodbo so se pričela zadnji pondeljek.

Rusija. General Steselj, ki je branil Port-
Artur proti Japoncem, pride zdaj pred vojno
sodišče, češ, da se je en mesec prezgodaj udal
Japoncem. — General Kuropatkin, glavni po-
veljnik ruske mandžurske armade, za zdaj še ne
sme priti v Petrograd ter živi na posestvu svoje
matere v psovski guberniji. — Na Ruskem se
tudi zdaj še puntajo celi regimenti in Rusija bo
še doživela dosti krvavih dni. — Angleški čas-
nik „Daily Express“ je dobil iz Petrograda sle-
deče poročilo, kako so bili namreč v pobaltiških
pokrajinah kaznovani puntarji. Od 14. decembra
lanskega leta do 14. februarja t. l. so ruski
uradi dali obesiti 18 oseb, 621 jih je bilo
ustreljenih, 251 je bilo kaznovano z nagajko
(karabačem). V celi evropski Rusiji je bilo v
januarju t. l. s smrtjo kaznovano 397 ljudi. To
so grozovite razmere!

Strašna nesreča v rudnikih na Francoskem.
V Courrieres na francosko-belgijski meji se je
dne 10. t. m. pripetila velikanska nesreča, v
premogovih rudnikih so se vneli treskavi plini.
Zgorelo ali zadušilo se je nad 1200 rudarjev.
Trupla, ki so jih dozdej mogli najti, so ožgana,
da jih ni mogoče razpoznati. V globočini 300 m
so našli kup mrličev, ki so jim bili udje od-
trgani od trupla. Iz oddaljenih rudnikov se je
čulo ječanje in stokanje, ali nihče ni mogel
siromakom pomagati, ker je bila neznosna vro-
čina in strupeni plini so napolnjevali vse pre-
duhe. Nekateri delavci, ki so jih potegnili še
žive iz jam, so same groze izgubili govor, ne-
kateri so oslepeli, drugi oglušeli. Nemški delavci
iz Vestfalskega so prišli vsled posredovanja nem-
škega cesarja Viljema II. na pomoč ter so po-
gumno reševali ponesrečene tovarše, dokler se
je dalo. Rešilna akcija se je v rudniku vstavila,
ker je vsled nevarnih plinov in smradu od konj-
skih in človeških trupel vsak nadaljni poskus za reši-
tev nesrečnih nemogoč. Preteklo bo še najmanj
en mesec, preden bo mogoče vsa trupla spraviti
iz rovov. Nad 6000 osirotelih otrok je ostalo za
ponesrečenimi rudokopi. Po raznih mestih se za
nje pobira, mesto Dunaj jim je poslalo
10.000 K. Vsled te nesreče je tudi med sorod-
niki veliko žrtev, mnogo oseb je namreč zblaze-
nelo, tako na pr. neka žena, ki je izgubila vseh
7 sinov. Veliko nevoljo je obudila izjava rud-
niškega nadzornika Morina, ki je povedal, da je